

stand med Betalingen af Renter og Afdrag og derefter i 1893—94 yderligere 10 Aars Henstand, saaledes at der ikke skal betales nogen Ydelse i Anledning af Laanet før 1904. Grenaa hører altsaa til de Kommuner, som have draget betydelig Fordel af Statens Villighed til at eftergive Renter og Afdrag af ydede Laan, naar der er fremkommet Anmodning derom. — Den ærede Ordfører har berørt den Skade, som er lidt ved Julestormen, og jeg kan desangaaende henholde mig til de Udtalelser, der fremsattes af den ærede Ordfører. Jeg finder ikke Anledning til at føje yderligere dertil.

Naar det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, henstillede, om ikke Staten kunde yde Laan for at hjælpe dem, der have lidt Skade, maa jeg sige, at hvor megen Tilbøjelighed der end under saadanne Forhold kan være til at yde Hjælp, er det dog ikke just Statens Sag at optræde som Laangiver, enten saa Sikkerheden er større eller mindre, og enten det er paa kortere eller længere Aaremaal. Dertil have vi de mange forskellige Pengeinstitutter. Statskassen sidder jo ikke inde med større kontante Beholdninger, som vi ønske paa enhver Maade at finde Anvendelse for. — Endelig har det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen) gjort en Bemærkning om en Bevilling til en Brændvagt paa Amalienborg. Den er for Marts Maaned optagen paa Tillægsbevillingsloven, men han mente at savne en tilsvarende Bevilling paa Finansloven for næste Aar. Det ærede Medlem er jo en gammel Rigsdagsmand og maa kende saa meget til Bevillingspraksis, at han ved, at naar en løbende Udgift er bevilget med første Rate, saa løber den videre af sig selv, uden at man behøver at gøre sig yderligere Ulejlighed i den Anledning.

Ordføreren (Philipsen): Jeg har bedt om Ordet for ganske kort at konstatere, at der er fuld Overensstemmelse mellem den ærede Minister og Finansudvalget med Hensyn til Opfattelsen af Statskassens Forhold til Stormiskaden. Jeg ønskede dertil at gøre en lille Bemærkning, som jeg glemte før. Det var med Hensyn til det Forhold, som blev omtalt ved anden Behandling af Tillægsbevillingsloven af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk), nemlig vedrørende det Forslag, som omtaltes i Betænkningen til 2den Behandling under Nr. 110, nemlig Digerne i Fjaltring og Bøvling Klit. Det blev oplyst af det ærede Medlem, at saa-

ledes som Sagen laa for, vilde det paagældende Foretagende vanskelig lade sig gennemføre. Det ærede Medlem berørte Spørgsmaalet, om Statskassen ikke skulde træde til i endnu større Omfang med Hensyn til at skaffe Ejendomsret over de Arealer, hvor Digerne skulde staa, hvor nemlig de paagældende Arealejere ikke vilde have nogen Intesesse i Digerne. Efter Samtale med nogle af Finansudvalgets Medlemmer skal jeg henstille til den høje Regering — det maa vel særlig være den højtærede Landbrugsminister — om denne Sag ikke bedst kunde ordnes uden yderligere Udgift for Statskassen og dog fuldt fyldestgørende for paagældende, derved, at Ministeren foranledigede nedsat en Landvæsenkommission til at afgøre Forholdet de interesserede imellem og skaffede Retsbjemmel for Paalæg af de Bidrag, der vilde være nødvendige til Sagens Gennemførelse ud over de Bidrag, Staten yder.

Jens Busk: Jeg har bedt om Ordet for at rette et Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister. Vi ere nu færdige med Finansloven og ogsaa snart færdige med Tillægsbevillingsloven. Ved Finanslovens Behandling tillod jeg mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, men jeg synes ikke, at jeg fik fyldestgørende Svar, uagtet jeg tror at vide ad anden Vej, at han kan give et saadant. Det angaar et Spørgsmaal, som i særlig Grad angaar Landboerne, nemlig den Maade, hvorpaa Krigsbestyrelsen skaffer sig Heste til Hæren. Jeg tillod mig ved Finanslovens 2den Behandling at udtale, at vi ikke havde fundet Anledning til at gøre andre Viderværdigheder i denne Sag end at opfordre Ministeren til at have Opmærksomheden henvendt derpaa. Jeg fik i denne Anledning et meget skarpt Svar af Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det var godt nok med disse Talemaader, sagde han, at de skulde købe Hestene i Danmark, men det blev jo aldrig andet end Talemaader. Da jeg imidlertid tror, at Krigsministeren er i Stand til med Tal at kunne oplyse det høje Ting og derved ogsaa det hele Land om, at vi ere komne videre med Kritiken fra Finansudvalgets Side, finder jeg Anledning til at spørge den højtærede Krigsminister om, hvorledes det hænger sammen med denne Sag, om det ikke er saaledes, at vi mere og mere kunne bruge vore egne Heste og i mindre og mindre Grad ty til Ulandet. Der er saa meget mere Grund